

வந்தனே. கட்டியிலே போறவன் மீன் கட்டிய வச்சிண்டு என்ன பச்சு பச்சுறான் பார்த்தனோ!" மங்களத்து மாமியின் பொறுமலோடும் பார்வதியும் ஒத்திசைத்தாள்.

"எல்லாம் அழியறத்துக்கு காலம் டி, ஒரு காலத்துல இந்த அக்கிரகாரத்துல கால வகை கவலே நடுங்னவாளாம் இப்ப நம்பளவாள நக்கல் பண்ணிண்டு போறா."

"கக்க ஆள் இல்லியோன்னோ அதான், கண்டதும் நம்பள நக்கல் பண்ணறது. மொதல்ல இந்த போஸ்ட் ஆபீஸ் வந்தது. ஒரு சரே ஆள் வந்தான். அடூத்து தருவூல இந்த தாய் சயே விடூதி வந்தது சத்திரவாள் வந்தா. இப்ப இது அக்கிரகாரமாவா இருக்கு.... கக்கம்."

"இந்த மூத்துசாமி அய்யர் மெட்ராசோட போறனேண்டு காசுக்காக சத்திரன் கிட்ட வீட்ட வித்துட்டு போயிட்டார். நம்பளவாளே சரியில்லாதப்போ யார குத்தம் சொலறது."

"சரி போயி ஆத்துல வலையை பாருங்கோ" பார்வதி மாமி வழிமொழிய கலணந்தனர்.

"வாசு வாங்க என்ன ஹாயா உட்கார்ந்திட்டனே" ராமமூர்த்தி அய்யர் வழக்கமான வணைபொங்கல் சிரிப்பை பரிமாறினார்.

மாலை நரே சூலோகங்களை முடித்துக் கொண்டு திருநீறு, சந்தனம் மணக்க ராமமூர்த்தி அய்யர் திண்ணையில் வந்து உட்கார்ந்தால், யாரும் பக்கத்தில் போகவோ பயப்படவார்கள். ஏதாவது கேள்வி கேட்டு பாகவதம் பாடி "இது கட்ட தரியாதா? என்னத்த எம். எஸ்.சி. படிகிறனே" என்று மடக்குவதும், ஏதாவது ஒரு ஆங்கில வார்த்தையைச் சொல்லி அர்த்தம் கேட்டு தரியாமல் விழிப்பவர்களைப் பார்த்து "என்ன கான்வென்ட் படிப்போ எழுவோ? ஒரு மண்ணும் தரிய மாட்டேங்கறது" என்று பலருக்கும் முன் அவமானப்படுத்தி "இத்தனைக்கும் நான் அந்தக் கால பத்தாவது" என்று அவர் சிரிக்கும் சிரிப்புக்கு எதிர் நிற்க முடியாமல் பலரும் பயந்து ஒதுங்குவார்கள்.

என்னை மட்டும் அளவாக்கு அதிகமாக மரியாதை கொடுத்து அவர் அழைப்பதற்கு ஒரு

5 / 7

7 / 7